

[Arbejdsministeren]

vedrørende stoffer og materialer har alt det grundlag, der er nødvendigt for at udarbejde de retningslinjer, der skal til for at gennemføre den tvungne registrering, som folketingets meget store flertal gik ind for i den folketingsdebat, der har været tidligere på året. Så der kommer altså en tvungen registrering.

Hr. Rahbæk Møllers indlæg kunne lyde, som om han mente, at man måske nøjede i arbejdsministeriet. Jeg vil gerne sige, at det ikke er tilfældet. Arbejdsministeriet har været meget aktivt med i det lovforberedende arbejde. Direktoratet for arbejdstilsynet er gået i gang med at forberede de regler, der skal indføres vedrørende registrering, og derudover også regler vedrørende klassificering af et forskningslaboratorium, som ligger inden for vores område.

Vi må konstatere – det skal være et svar til fru Jytte Hilden – at når vi skal gennemføre de aktiviteter, er der selvsagt behov for at øge ressourceanvendelsen inden for dette specifikke område. Om det sker ved omprioriteringer i forhold til andre opgaver eller ved, at vi får en andel af den pulje, som er nævnt i miljøministerens lovforslag, kan kun tiden vise.

Det er klart, at der må sættes ekstra ressourcer ind på at løse opgaven, og det er vores hensigt at få løst den opgave, således at vores regelsæt kan være klart, når miljøministerens lovforslag træder i kraft. Men jeg vil allerede nu bebude, at selv om vi vil arbejde effektivt, og selv om vi vil arbejde hurtigt, så kan det blive vanskeligt at overholde den meget korte tidsfrist, idet vi jo også gerne vil tilgodese sædvanlig praksis med at høre arbejdsmiljørådet for så vidt angår det regelsæt, der skal fastsættes.

Man har altså ikke i ministeriet afventet, at dette lovforslag blev førstebehandlet. Man er allerede gået i gang med forhandlinger med henblik på de nødvendige regeludarbejder.

Jytte Hilden (S):

Det, der kalder mig på talerstolen igen, er et spørgsmål til de tre ministre, der er kommet med hver sit svar.

Først skal jeg selvfølgelig takke arbejdsministeren, for jeg må forstå hans udtalelser som et tilsagn om, at der vil blive tale om forøgede ressourcer til den opgave, tvungen

registrering er, og til de opgaver, arbejdstilsynet vil blive pålagt med hensyn til arbejds miljøet.

Men jeg har lidt problemer med en af delene. Det er spørgsmålet om de registre, vi allerede har, og de nye registre med gensplejsede organismer, vi skal have. Hvorledes vil det være muligt at få oplysninger ud af disse registre? Hvordan vil det være muligt for forskere at trække på de konkrete ting, på de facts, som vil ligge i disse registre, sådan at de siden hen kan komme os til gode? Når jeg spørger, er det, fordi det rent faktisk har været et problem i relation til de registre, som findes i dag, så her må der være mulighed for at sikre en meget stor åbenhed. Hvis ministeren ikke er i stand til at svare i dag, kan vi tage det op i udvalget; i hvert fald er det et meget vigtigt punkt.

Mit andet spørgsmål går til landbrugsministeren. Den første del af det går på, om ministeren er sikker på, at det altid er fornuftigt, at tilsyn og produktion ligger samme sted. Det var ligesom ministerens argumentation, at man var meget miljøbevidst også i landbrugsministeriet; derfor måtte man have en lov. Jeg kan huske, at det i sin tid i debatten om a-kraft faktisk gjaldt om at få tilsynet med disse ting væk fra energiministeriet og over et andet sted. Så jeg kan sige, jeg er faktisk ikke enig i ministerens synspunkt.

Den anden ting, jeg vil spørge om, er: i det udkast til miljøministerens lovforslag, som er gået ud til høring inden denne konkrete lovgivning, var der i § 2 fire stykker, hvor der tales om gensplejsning, om selvklo- ning og om cellehybridisering. Det er forsvundet i miljøministerens lovforslag, og interessant nok står der i bemærkningerne til landbrugsministerens lovforslag, at selvklo- ning ikke er med. Det, der hedder deletion, er ikke med, og cellehybridisering er ikke med. Cellehybridisering er noget, man gør på planter, hvorimod gensplejsning i høj grad, så vidt jeg forstår eksperterne, drejer sig om dyr. Hvorfor er dette faldet ud? Det er interessant. Hvis det er ligegyldigt, kunne det jo godt stå der. Hvad er det for interesser, der har arbejdet på at få lige netop dette punkt ud?

Jeg har et par spørgsmål til miljøministeren. Miljøministeren siger, at den, der griser, skal betale. Ja, det er jo efterhånden blevet et princip herhjemme. Men det, jeg taler om